

PROGNOZA

ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego obejmującego fragment terenu miasta Końskie
w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej**

Prognoza: **dr Grzegorz Synowiec**

Wrocław, styczeń 2010

SPIS TREŚCI:

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY	3
II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU	3
III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA.....	5
1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	5
2. Stan środowiska	8
3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego	12
IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU.....	14
1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	14
2. Analiza rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych.....	16
V. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU	18
VI. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO	18
1. Przyjęte założenia	18
2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze.....	19
3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania.....	21
4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu.....	22
5. Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000	22
VII. STRESZCZENIE	22

I. PODSTAWA PRAWNA OPRACOWANIA PROGNOZY

Projekt planu opracowany został w efekcie podjęcia przez Radę Miejską w Końskich uchwały Nr XIV/92/2007 z dnia 25 września 2007 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej.

Podstawą prawną opracowania prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (MPZP) stanowią:

- ⇒ Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- ⇒ Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. nr 80 z 2003, poz. 717 ze zm.).

Opracowanie Prognoza oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma na celu dokonanie oceny skutków realizacji ustaleń planu w odniesieniu do poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego, wskazanie potencjalnie uciążliwych lub korzystnych dla środowiska ustaleń urbanistycznych i powinna stanowić integralną część opracowania planu oraz podawać rozwiązanie poprawiające istniejący i planowany sposób zagospodarowania.

II. MATERIAŁY WYJŚCIOWE, METODA PRZYJĘTA W OPRACOWANIU

Przy sporządzaniu Prognozy wykorzystano następujące materiały:

1. Projekt rysunku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej w skali 1:1000, Softgis, Wrocław, 2009;
2. Projekt uchwały Rady Miejskiej w Końskich w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obejmującego fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Źródlanej, Folwarcznej i Browarnej, Softgis, Wrocław, 2009;
3. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone na potrzeby planów miejscowych na terenie miasta Końskie, dr Grzegorz Synowiec, Softgis, Wrocław, 2008;
4. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania miasta i gminy Końskie, Budplan sp. z o.o., Warszawa, 2007.

Obowiązek sporządzenia Prognozy, a także jej ogólny zakres, wynika z ustawy Prawo ochrony środowiska (art. 41). Zgodnie z nim prognoza powinna określać i oceniać zagrożenia:

- w zakresie skutków:
 - 1) dla środowiska, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu, powodowane zwłaszcza wprowadzaniem gazów lub pyłów;
 - 2) realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na powietrze, powierzchnię ziemi, glebę, kopaliny, wody powierzchniowe i podziemne, klimat, zwierzęta i rośliny - we wzajemnym ich powiązaniu oraz na ekosystemy i krajobraz;

- w zakresie oceny: stanu i funkcjonowania środowiska, rozwiązań funkcjonalno przestrzennych, warunków zagospodarowania terenu określonych w projekcie planu, zagrożeń dla środowiska, skutków dla istniejących form ochrony przyrody i zmian w krajobrazie;
- w zakresie możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.

Zakres merytoryczny prognozy jest bardzo szeroki i obejmuje kompleks zagadnień związanych z problematyką ochrony i kształtowania środowiska przyrodniczego i kulturowego, ochroną zdrowia mieszkańców i zasobów naturalnych, kształtowaniem i ochroną walorów krajobrazowych.

W trakcie sporządzania prognozy przeanalizowano rozwiązania funkcjonalno-przestrzenne i pozostałe ustalenia projektu planu pod kątem ich zgodności z uwarunkowaniami określonymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz pod kątem ochrony walorów środowiska kulturowego. Analizie poddano również ustalenia projektu planu dotyczące warunków zagospodarowania terenu. Podjęto również próbę oceny stanu i funkcjonowania środowiska, jego walorów i zasobów, określonych w opracowaniu ekofizjograficznym.

Oddziaływanie na środowisko przyrodnicze i zabytki zainwestowania przewidzianego projektem planu miejscowego oceniano, posługując się następującymi kryteriami:

- ⇒ charakterem zmian (bardzo korzystne, korzystne, niekorzystne, niepożądane, bez znaczenia),
- ⇒ intensywności przekształceń (nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne),
- ⇒ bezpośredniości oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane),
- ⇒ okresu trwania oddziaływania (długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe),
- ⇒ częstotliwości oddziaływania (stałe, okresowe, epizodyczne),
- ⇒ zasięgu oddziaływania (miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne),
- ⇒ trwałości przekształceń (nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji).

Załącznikiem do tekstu Prognozy jest mapa w skali 1:2000.

III. OCENA STANU I FUNKCJONOWANIA ŚRODOWISKA

1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne

Obszar miasta Końskie położony jest według podziału fizycznogeograficznego J. Kondrackiego w prowincji Wyżyn Polskich, w podprowincji Wyżyny Małopolskiej, w makroregionie Wyżyny Przedborskiej, w mezoregionie Wzgórz Opoczyńskich.

Plan miejscowy obejmuje fragment terenu miasta Końskie w granicach ulic: Partyzantów, Źródlanej, Browarnej. Powierzchnia planu wynosi 21,5 ha.

Rzeźba terenu i budowa geologiczna

Wzgórza Opoczyńskie to struktura mezozoiczna (zbudowana głównie z utworów jury dolnej i środkowej), przykryta osadami czwartorzędowymi o dość zróżnicowanej miąższości. Osady czwartorzędowe związane są głównie ze zlodowaceniem środkowo i północno – polskim, ale także z osadami holocenскими. Na obszarze miasta największe rozprzestrzenienie mają gliny zwałowe i piaski wodnolodowcowe. Gliny zwałowe są barwy ciemno szarej lub ciemno brązowej, niekiedy silnie wapniste z dużą zawartością gładów pochodzenia północnego. Piaski i żwiry wodnolodowcowe są efektem akumulacji sandrowej i tworzenia się tarasów kemowych. Tworzą formy równin akumulacyjno – denudacyjnych, a w przypadku glin zwałowych falistych równin moreny dennej. Ponadto na terenie miasta występują podrzędnie osady eoliczne związane z pokrywami wydmyowymi i wydmyami, piaski i żwiry moren czołowych, piaski drobno i średnioziarniste z wkładkami mułowców oraz ilów i detrytus roślinnego – jurajskiego tworzące kopulaste wzgórza oraz piaski, piaski ze żwirami i mułki (mady) rzeczne, które pokrywają dna dolin.

Wody porowe mają zwierciadło swobodne lub lokalnie napięte i znajdują się na głębokości 0 – 2 m w obrębie osadów rzecznych, 2 – 10 w utworach eolicznych i 3 – 12 w utworach lodowcowych.

Warunki geotechniczne

Warunki budowlane gruntów uzależnione są od budowy geologicznej oraz antropopresji. Na terenach zbudowanych z utworów rzecznych warunki budowlane są złe ze względu na płytki poziom wód gruntowych. W obrębie utworów eolicznych przydatność budowlana gruntów jest zróżnicowana w zależności od spadków terenu i jest dostateczna lub zła. W utworach lodowcowych (glinach morenowych i piaskach wodnolodowcowych) panują na ogół dobre warunki geotechniczne do zabudowy.

Warunki topoklimatyczne

Według podziału klimatycznego R. Gumińskiego, obszar Końskich leży w południowej części łódzkiej dzielnicy klimatycznej. W ciągu roku przeważa wiatr z sektora zachodniego (41,6%). Średnia temperatura roku wynosi 8°C. Najchłodniejszym miesiącem jest luty - 1,8°C, zaś najcieplejszym lipiec ze średnią temperaturą 18,7°C. Zróżnicowanie topoklimatyczne jest wynikiem zróżnicowanego pokrycia terenu oraz rzeźby. W obrębie obszarów wyniesionych panują dobre warunki bioklimatyczne i przewietrzania. Niekorzystne warunki bioklimatyczne są na terenach obniżonych, inwersyjnych w dolinach głównych cieków. Na terenie miasta dodatkowym czynnikiem stymulującym topoklimat jest rodzaj i intensywność zabudowy. Na terenach ścisłej zabudowy mieszkaniowo – usługowej w centrum miasta z układem komunikacyjnym obserwujemy zjawisko miejskiej wyspy ciepła w stosunku do terenów podmiejskich oraz osiedli mieszkaniowych złożonych z domów jednorodzinnych. Na terenach zabudowy

mieszkaniowej wielorodzinnej pojawić się może efekt wiatru tunelowego w obrębie wysokich budynków. Niedostatek zieleni na terenach zabudowy powoduje obniżenie wilgotności powietrza, przesuszanie, zmniejszenie ilości tlenu.

Wody podziemne

Na obszarze miasta występują dwa piętra wodonośne: czwartorzędowe oraz jurajskie. Zbiorniki wodonośne są zasilane przez opady atmosferyczne, a zasilanie to odbywa się bezpośrednio na wychodniach warstw wodonośnych lub pośrednio poprzez nakład utworów leżących powyżej.

W obrębie czwartorzędowego piętra wodonośnego użytkowe znaczenie mają piaski i żwiry w dolinach rzecznych oraz piaszczyste przewarstwienia pomiędzy poziomami glin zwałowych. Są to zbiorniki wód o charakterze porowym. W jurajskim piętrze wodonośnym warstwami wodonośnymi są liasowe piaskowce przewarstwione iłowcami oraz miejscami żwirami i zlepionymi przewarstwionymi niewodonośnymi iłami, iłowcami i mułowcami. Stanowią one najczęściej wielowarstwowy zbiornik szczelinowo-porowy.

Część jurajskiego piętra wodonośnego w granicach gminy Końskie należy do tzw. głównych zbiorników (GZWP) wymagających szczególnej ochrony (Kleczkowski).

Jest to zbiornik GZWP 411 Końskie, który ma charakter szczelinowy i zbudowany jest z piaskowców i mułowców jurajskich. Dla potrzeb ochrony zbiornika GZWP przed postępującą degradacją, obszar jego zasilania został objęty najwyższą strefą ochrony (czas przesiąkania wód opadowych do zbiornika – poniżej 2 lat), natomiast niewielkie obszary jego zasilania objęte zostały wysoką strefą ochrony (czas przesiąkania lub wpływu wód do zbiornika 2 – 5 lat). Największa możliwość zanieczyszczenia zasobów wód podziemnych występuje w miejscach ich poboru (studniach). W miejscach tych wyznacza się strefy ochrony. Strefy ochrony bezpośredniej obejmują teren w promieniu 8 - 10 m od ujęcia. W ich obszarze zabronione jest użytkowanie gruntów do celów niezwiązanych z eksploatacją ujęcia wody.

Gleby, szata roślinna i świat zwierzęcy

Gleby

Na terenach upraw rolnych w obszarze miasta występują gleby pseudobielicowe, gleby brunatne, czarne ziemie i lokalnie gleby murszaste. Gleby pseudobielicowe zajmują największe powierzchnie i zostały wytworzone z glin lekkich i średnich oraz piasków naglinowych. Gleby brunatne, wytworzone z glin, występują płatami wśród gleb pseudobielicowych, natomiast gleby brunatne. Czarne ziemie wytworzone z piasków i glin oraz gleby murszowe występują sporadycznie w obniżeniach terenu, pod użytkami zielonymi. Pod względem jakości dominują gleby niższych klas bonitacyjnych IV i V.

Walory szaty roślinnej i świata zwierzęcego

Podstawą systemu zieleni miejskiej w Końskich jest Park Miejski im. Tarnowskich, który znajduje się w samym centrum miasta, między ulicami Partyzantów (od strony południowej), Sportową (od strony wschodniej), Mieszka I (od strony północnej) oraz Zamkową (od strony zachodniej). Park zajmuje powierzchnię około 15 ha. Wejścia do parku stanowią cztery bramy: główna - ze strony zachodniej, od ulicy Zamkowej; druga - ze strony południowej, od ulicy Partyzantów; trzecia - ze strony wschodniej, od ulicy Sportowej; czwarta - ze strony północnej, od ulicy Mieszka I-ego. Główna aleja w parku biegnie w kierunku północ - południe i łączy środek zespołu pałacowego z glorieta i bramą wjazdową od ulicy Mieszka I-go. Od niej promieniście odchodzą boczne alejki. W centralnej części parku znajduje się zespół pałacowy. W parku znajdują się ciekawe zabytki (zespół pałacowy - obecnie jest siedzibą Urzędu Miasta i Gminy Końskie, Biblioteki Miejskiej oraz Urzędu Stanu Cywilnego; oranżeria

egipska - siedziba Miejsko - Gminnego Domu Kultury; świątynia grecka - sala teatralno - kinowa użytkowana przez Miejsko-Gminny Dom Kultury; altana - punkt małej gastronomii; kapliczka Matki Boskiej, glorieta, domek "wnucząt" i baszty).

Z roślin występujących w parku na największą uwagę zasługują drzewa. Najczęściej występują: lipy drobnolistne (*Tilia cordata*), dęby szypułkowe (*Quercus robur*), buki zwyczajne (*Fagus sylvatica*), graby zwyczajne (*Carpinus betulus*), jesiony wyniosłe (*Fraxinus excelsior*), topole białe (*Populus alba*), brzozy, wierzby płaczące (*Salix x sepulcralis*), modrzewie europejskie (*Larix decidua*), jodły pospolite (*Abies alba*), sosny pospolite (*Pinus silvestris*), klony zwyczajne (*Acer platanoides*). W parku znajduje się wiele drzew długowiecznych (nawet powyżej 250 lat). Niektóre z nich zostały objęte ochroną jako pomniki przyrody ożywionej (tab. 1).

Tab. 1. Pomniki przyrody na obszarze Parku Miejskiego w Końskich.

Rodzaj obiektu	Data utworzenia	Wysokość w [m]	Wiek w latach	Lokalizacja
Lipy drobnolistne, grupa drzew, (13 sztuk)	1953	20	300	przed budynkiem gimnazjum przy ul. Partyzantów
Grupa drzew - 4 dęby	1953	16	200	północno – wschodnia część parku

W parku rosną także inne drzewa, które swoimi rozmiarami są typowane na pomniki przyrody: buk pospolity, topola biała, kępa modrzewi europejskich (północno - wschodnia część parku), jesion wyniosły, który jest najwyższym drzewem w parku (południowo - zachodnia część). W parku prawie brakuje warstwy podszytu i runa. Spotyka się nieliczne krzewy irgi, cisa pospolitego, bukszpan i jałowiec. W warstwie runa występuje bluszcz pospolity. Z fauny w parku można spotkać: wiewiórkę pospolitą (*Sciurus vulgaris*), jeża europejskiego (*Erinaceus europaeus*), kreta (*Talpa europaea*). W koronach drzew gnieźdzą się różne gatunki ptaków, najczęściej: gawron (*Corvus frugilegus*), kruk (*Corvus corax*), zięba (*Fringilla coelebs*), wróbel (*Passer domesticus*), kawka (*Corvus monedula*). Inne mniej spotykane to: dzięcioł (*Dendrocopos major*), kukułka (*Cuculus canorus*), wilga (*Oriolus oriolus*), kos (*Turdus merula*).

Na obszarze miasta utworzono w 2005 roku Park Kulturowy Miasta Końskie w granicach, którego znalazło się całe historyczne centrum miasta wraz z terenami parkowymi oraz zieleni w południowej części miasta. W ramach planu ochrony parku kulturowego przewiduje się szereg działań mających na celu jego rewaloryzację, pielęgnację zieleni miejskiej, przywrócenie jakości przestrzeni publicznych, a także możliwości adaptacji niektórych rejonów (np. otoczenia stawów przy ul. Browarnej) do celów rekreacyjno – wypoczynkowych. Plan ochrony parku kulturowego przewiduje szereg działań planistycznych i pielęgnacyjnych mających na celu poprawę jakości przestrzeni miejskiej zarówno w sferze jakości krajobrazu publicznego jak i jakości tkanki miejskiej i architektonicznej miasta.

Istotnym elementem przestrzeni publicznej miasta jest także zieleń przyuliczna oraz różnego rodzaju elementy zieleni nieurządzonej w pobliżu cieków wodnych i na terenach niezabudowanych. W przypadku zieleni przyulicznej konieczna jest jej pielęgnacja i uzupełnienie, co mam miejsce w przypadku prowadzonych prac remontowych i modernizacyjnych. Niestety prace pielęgnacyjne prowadzone w sposób nieprawidłowy prowadzi do pogarszania się stanu sanitarnego i walorów krajobrazowych zieleni przyulicznej (nadmierne podcinanie).

W południowej części obszaru miasta znajduje się fragment „Konecko-Łopuszniańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu” (wg Rozporządzenia Wojewody Świętokrzyskiego Nr 89/2005 z dnia 14 lipca 2005 r. w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. U. Woj. Św. Nr 156 z dn. 20.07.2005 r., poz. 1950) oraz Rozporządzenie Wojewody Świętokrzyskiego nr 17/2009 z dnia 28 stycznia 2009 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie obszarów chronionego krajobrazu (Dz. U. Woj. Św. Nr 42 z dn. 23.02.2009 r., poz 629)). Jego podstawową funkcją jest ochrona lasów oraz wód powierzchniowych i podziemnych.

2. Stan środowiska

Powietrze atmosferyczne

Dopuszczalne wartości stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. (Dz.U.08.47.281) przedstawiono w tabeli poniżej (tab. 1).

Tab. 2. Wartości dopuszczalnych stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu, określone ze względu na ochronę zdrowia ludzi i roślin.

Nazwa substancji	Okres uśredniania wyników pomiarów	Poziom dopuszczalny substancji w powietrzu [µg/m ³]	Margines tolerancji [%] ----- [µg/m ³]		
			2008 r.	2009 r.	od 2010 r.
Benzen	rok kalendarzowy	5 ^{c)}	40	20	0
			---	---	
			2	1	
Dwutlenek azotu	jedna godzina	200 ^{c)}	10	5	0
			---	---	
			20	10	
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	10	5	0
			---	---	
			4	2	
Tlenki azotu ^{d)}	rok kalendarzowy	30 ^{e)}	0	0	0
Dwutlenek siarki	jedna godzina	350 ^{c)}	0	0	0
	24 godziny	125 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy i pora zimowa (okres od 01 X do 31 III)	20 ^{e)}	0	0	0
Ołów ^{f)}	rok kalendarzowy	0,5 ^{c)}	0	0	0
Pył zawieszony	24 godziny	50 ^{c)}	0	0	0
	rok kalendarzowy	40 ^{c)}	0	0	0
Tlenek węgla	osiem godzin	10.000 ^{c)}	0	0	0

^{c)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę zdrowia ludzi; ^{d)} Suma dwutlenku azotu i tlenku azotu w przeliczeniu na dwutlenek azotu; ^{e)} Poziom dopuszczalny ze względu na ochronę roślin

Na terenie miasta Końskie znajduje się tylko jeden punkt monitoringu powietrza, zlokalizowany przy ul. Armii Krajowej. Średnie roczne stężenie siarki wynosi około 10-15 % normy dopuszczalnego stężenia. W przypadku dwutlenku azotu, stężenie średnie roczne stanowi 29 -

44 % normy. Stężenie średnie roczne pyłu zawieszonego stanowi około 24-26% normy. Średnia wielkość opadu pyłu dla gminy Końskie wynosiła 58,7 - 45,7 g/m², co stanowi około 25 % dopuszczalnej normy.

Tab. 3. Główne emitory pyłów i gazów na terenie miasta Końskie.

Nazwa zakładu	Wielkość emisji szkodliwych substancji w Mg/rok					
	NO ₂	SO ₂	CO	CO ₂	pyły	Inne zanieczyszczenia
Ceramika Nowa Gala w Końskich	8,17	0,123	0,967	6,789	2,628	-
Ceramika Końskie Sp. z o.o. w Końskich	25,022	1,640	2,344	16,110	11,91	-
Odlewnia Żeliwa „AGA” w Końskich	1,4	2,0	6,0	-	3,0	-
Zakład Energetyki Ciepłej w Końskich -	42,68	100, 71	52, 27	24 572,0	31,41	0,356 A
KZO S.A. w Końskich – (Żeliwiarnia)	-	-	-	-		12 643,0 B
Zakład Mechaniczny E. Mucha w Końskich	0,18	-	12,1	0,54	2,72	-
Warsztat Odlewniczy J. Ludwikowski w Końskich	1,2	2,4	10,0		4,9	-
Zakład Odlewniczy Lefek-Miler-Banasik Sp. z o.o. w Końskich,	1,49	3,44	44,08	-	13,40	1,43 D

Objaśnienia do kolumny: A – sadza, B – pyły i gazy łącznie, C – benzopiren, D - pyły ze szlifowania.

Emisja komunikacyjna stwarza zagrożenie w pobliżu dróg o dużym natężeniu ruchu kołowego, działając bardzo niekorzystnie na uprawy polowe.

Duży wpływ na stan czystości powietrza ma także emisja niska pochodząca z palenisk domowych. Piece domowe i lokalne systemy grzewcze praktycznie nie posiadają jakichkolwiek urządzeń ochrony powietrza. Wielkość emisji z tych źródeł jest trudna do oszacowania, choć może być nawet 2 - krotnie większa niż emisja z wszystkich kotłowni znajdujących się na terenie miasta. W niekorzystnych warunkach meteorologicznych, w warunkach tzw. inwersji temperatury mogącej występować w okresie zimowym – tj. w okresie zwiększonej produkcji ciepła, emisja z tego rodzaju źródeł może prowadzić do występowania lokalnie wysokich stężeń substancji zanieczyszczających. Niekorzystne warunki meteorologiczne mogą pojawiać się także jesienią lub wczesną wiosną, w czasie występowania mgieł.

Na terenie miasta nie są wykorzystywane dotychczas alternatywne źródła energii. Pewne zastosowanie mogą znaleźć energia słoneczna, czy też energia powstająca przy wykorzystaniu pomp ciepłych. Wprowadzenie tych źródeł energii do szerszego zastosowania przyczyniłoby się do obniżenia emisji gazów i pyłów do atmosfery.

Klimat akustyczny

Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku określa standardy akustyczne w środowisku dla terenów o różnych funkcjach. Obowiązujące w Polsce kryterium oceny hałasu wprowadzone ww. Rozporządzeniem ustala dopuszczalny poziom hałasu L_{Aeq} wyrażony równoważnym poziomem

dźwięku A w dB, który zależy zarówno od charakteru terenu jak i od rodzaju źródła hałasu, a także od pory doby.

Tab. 4. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem - dla zainwestowania występującego w obrębie obszaru opracowania MPZP.

Rodzaj terenu	Dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	Drogi lub linie kolejowe		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży	55	50	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny mieszkaniowo – usługowe Tereny rekreacyjno - wypoczynkowe	60	50	55	45

Hałas na terenie miasta Końskie związany jest głównie z ruchem samochodowym i zakładami produkcyjnymi. Można przypuszczać, iż poziom hałasu przemysłowego z reguły nie będzie przekraczał dopuszczalnych norm poza granicami działek, na których zlokalizowany jest dany zakład. Źródła hałasu przemysłowego muszą posiadać decyzje o dopuszczalnym poziomie hałasu.

Tab. 5 Wykaz obiektów posiadających decyzję o dopuszczalnym poziomie hałasu.

L.p.	Nazwa obiektu
1	Okręgowa Spółdzielnia Mleczarska w Końskich
2	Konecka Spółdzielnia Inwalidów w Końskich
3	Firma Produkcyjna PRASSTAL A. Ludwikowski w Końskich
4	Przedsiębiorstwo Produkcyjno – Usługowo – Handlowe PIOMAR w Końskich
5	ZAPAN s. c. P. Zapała i Krzysztof Panasiuk w Końskich
8	Usługi Stolarskie – Józef Kuleta w Końskich
9	Warsztat Ślusarsko – Mechaniczny S. Patynowski w Końskich

Dominującym źródłem hałasu w mieście decydującym o uciążliwości dla zabudowy mieszkaniowej i niektórych usług (np. oświaty) jest hałas komunikacyjny. Układ drogowy na terenie miasta tworzą odcinki dróg krajowych, wojewódzkich, powiatowych i gminnych. Do dróg krajowych należy trasa: Radomsko – Końskie - Starachowice (nr 42). Drogi wojewódzkie to: Końskie – Grójec, Końskie – Jędrzejów, Końskie - Przysucha, Końskie –Żarnów. Przez teren miasta przebiega także linia kolejowa relacji Skarżysko-Kamienna – Koluszki.

Niestety większość z dróg głównych przebiega przez centrum miasta w pobliżu istniejącej zabudowy chronionej zgodnie z przepisami szczególnymi oraz terenów rekreacyjno – wypoczynkowych. Strefa negatywnych oddziaływań hałasu komunikacyjnego powiększa się z wyniku wzrostu ruchu pojazdów oraz wzrostu ilości powierzchni zabudowy. Na obszarach zagrożonych należy obligować inwestorów do wypełniania zobowiązań dotyczących eliminacji uciążliwości, poprzez realizację infrastruktury przeciwhałasowej (budowa ekranów akustycznych, tworzenie pasów zieleni mogących pełnić funkcje ekranów akustycznych, poprawa jakości nawierzchni dróg) oraz zmniejszanie dopuszczalnej prędkości pojazdów na wybranych odcinkach. Zadania te dotyczyć powinny dróg o notowanym przekroczeniu hałasu, jak również ulic objętych rozbudową lub modernizacją. Należy także zwracać uwagę na zagrożenie hałasem ze strony mniejszych zakładów produkcyjnych lub transportowych powstających na terenach mieszkaniowych, w tym również na tereny parkingowe.

Stan czystości wód powierzchniowych i podziemnych.

Jakość wód powierzchniowych na obszarze miasta jest dość trudna do ustalenia, ze względu na brak prowadzonych pomiarów na większości rzek. Zanieczyszczenie rzek powodują „dzikie” zrzuty nieczystości komunalnych oraz spływy powierzchniowe z użytków rolnych. Na terenie miasta rozwijana jest kanalizacja sanitarna, choć nadal wiele obszarów nie posiada zorganizowanego systemu odprowadzania ścieków. Zagrożeniem dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych jest także odprowadzanie zanieczyszczonych wód opadowych z terenów utwardzonych.

Jakość wód podziemnych jest stosunkowo dobra, a zasoby wystarczające z tym, że często wymagają one prostego uzdatnienia z uwagi na podwyższoną zawartość Fe i Mn.

Zagrożenie dla jakości wód podziemnych i powierzchniowych stanowi stosowanie dużych dawek niefermentowanej gnojowicy i nawozów mineralnych (azotowych) oraz niewłaściwie stosowane środki chemiczne. Potencjalnymi ogniskami zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych są także zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, punkty dystrybucji paliw płynnych, zakłady przemysłowe, „dzikie” i zorganizowane, lecz niedostatecznie zabezpieczone wysypiska odpadów komunalnych oraz składowiska odpadów przemysłowych. Znaczne zagrożenie dla jakości wód podziemnych stanowi brak kanalizacji przy jednoczesnym zaopatrzeniu użytkowników w wodę z wodociągu.

Szczególnie zagrożona jest jakość wody z ujęcia komunalnego dla Końskich w Modliszewicach przez zanieczyszczenia migrujące z terenu byłych Zakładów Metalowych „Zamtał” w Końskich.

Miasto Końskie jest obsługiwane przez system kanalizacji sanitarnej rozdzielczej, ograniczonej do kanalizacji sanitarnej.. Ścieki bytowo – gospodarcze i przemysłowe z północnej części miasta są odprowadzane systemem sieci kanalizacji sanitarnej kolektorem do oczyszczalni mechaniczno – biologicznej w Kornicy. Natomiast ścieki bytowo-gospodarcze z południowej części miasta odprowadzane są kolektorem tłoczno-grawitacyjnym do nowo wybudowanej oczyszczalni ścieków w Końskich przy ul. Południowej. Około 30% gospodarstw domowych posiada przyłącza do sieci kanalizacyjnej. Budynki nieskanalizowane w mieście Końskie leżące poza zasięgiem sieci kanalizacyjnej posiadają kanalizacje indywidualne zakończono bezodpływowymi zbiornikami ścieków lub wyposażone są w suche ustępy.

Promieniowanie elektromagnetyczne

Dopuszczalne poziomy elektromagnetycznego promieniowania niejonizującego, dla pól stałych oraz zmiennych o częstotliwości 50 Hz i o częstotliwości od 0,001 do 300 000 MHz zostały określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w

sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. z dnia 14 listopada 2003 r.).

Linie 110 kV są źródłami pola elektromagnetycznego mogącego powodować przekroczenie wartości dopuszczalnych na terenach zamieszkałych. Największa wartość natężenia pola elektrycznego, jaka może wystąpić pod linią lub w jej pobliżu nie powinna przekraczać 1 kV/m. Szacuje się, że granica strefy, w obrębie, której nie dopuszcza się do stałego przebywania ludzi wynosi 14 m od osi linii (mierząc na poziomie 1,8 m npt. lub 1,6 m od krawędzi balkonu, tarasu, dachu albo ściany budynku mieszkalnego). Ostatecznie jednak o zachowaniu norm rozstrzygać powinny stosowne pomiary. W przypadku linii średniego napięcia i niskiego napięcia oraz stacji transformatorowych oddziaływania na środowisko jest na tyle niewielkie, że nie przekracza dopuszczalnych poziomów, choć oczywiście wyznacza się strefy techniczne od tych obiektów wynikające z prawa budowlanego i technicznych warunków lokalizacji.

Innym potencjalnym źródłem emisji promieniowania elektromagnetycznego mogą być stacje bazowe telefonii komórkowej. Rozkład pola w terenie wokół stacji bazowych był przedmiotem pomiarów wykonywanych w wielu krajach i w różnych warunkach. Wyniki tych badań wskazują, że intensywność promieniowania MF wokół stacji bazowych jest bardzo niewielka i wynosi zwykle poniżej 1 mW/m².

W ocenie specjalistów, stacje bazowe telefonii komórkowej nie przedstawiają problemu z punktu widzenia oddziaływania na stan zdrowia ludności i na środowisko.

Również w Polsce wykonano wiele pomiarów natężenia pól MF w otoczeniu stacji bazowych, zarówno zlokalizowanych na dachach budynków, jak i na specjalnych wieżach. Zmierzone wartości na zewnątrz budynków i w mieszkaniach wahały się w granicach 0,1 – 0,5 mW/m² (0.0001 – 0.0005 W/m²), a więc 200 – 1000 razy mniej niż dopuszczalna w Polsce norma. Nawet na balkonach w budynkach zlokalizowanych naprzeciw stacji bazowych na dachu sąsiedniego budynku natężenie pola nie przekraczało 1 mW/m² (0.001 W/m²).

Tab. 6. Natężenia pól mikrofalowych 900 MHz i 1800 MHz w okolicy anten stacji bazowych telefonii komórkowej (na podstawie 10 protokołów pomiarowych wykonanych w Polsce).

Lokalizacja punktu pomiarowego	Pole elektryczne (V/m)		Gęstość strumienia energii (W/m ²)	
	Średnia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona	Średnia wartość zmierzona	Maksymalna wartość zmierzona
Na dachu, 5 m. od anten	0.60	1.0	0.0005	0.001
Na dachu, 10 m. od anten	0.30	0.80	0.0002	0.0006
Mieszkanie pod masztem antenowym	0.09	0.25	0.0001	0.0002
Mieszkanie w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.02	0.33	<0.0001	0.0003
Balkon mieszkania w bloku naprzeciwko stacji bazowej	0.30	0.60	0.0002	0.0005
Teren otwarty, 50 m. od anten stacji bazowej	0.03	0.30	0.0001	0.0002
Teren otwarty, 100 m. od anten stacji bazowej	0.01	0.12	< 0.0001	0.0001

3. Ekofizjograficzne uwarunkowania zagospodarowania obszaru objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego

Zagospodarowanie obszaru objętego planem powinno odbywać przy uwzględnieniu następujących ograniczeń i uwarunkowań:

- nie zaleca się lokalizacji przedsięwzięć powodujących znaczne obciążenie środowiska, w tym przekroczenia dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń środowiska;

- w przypadku ważniejszych inwestycji infrastrukturalnych (drogi, kanalizacja, linie elektroenergetyczne, stacje bazowe) wymagane lub może być wymagane jest sporządzenie raportu oddziaływania na środowisko zgodnie z przepisami szczególnymi;
- zaleca się zachowanie istniejących cieków oraz wyznaczenie w miarę możliwości pasów użytków zielonych w celu zwiększenia możliwości samooczyszczania. Układ cieków stanowi lokalny system powiązań przyrodniczych;
- kształtowanie układu funkcjonalno – przestrzennego powinno uwzględniać stan środowiska oraz ochronę walorów przyrodniczych i krajobrazowych oraz historycznych założeń zieleni i zieleni przyulicznej;
- zaleca się nielokalizowanie zabudowy mieszkaniowej i innych obiektów wrażliwych na hałas w zasięgu uciążliwości hałasowych pochodzenia komunikacyjnego;
- w przypadku lokalizacji zabudowy chronionej w zasięgu ponadnormatywnego hałasu zaleca się ekranowanie zabudową niewrażliwą na hałas lub ekranem akustycznym, wprowadzenie zieleni wysokiej i średniej, stosowanie materiałów o podwyższonej dźwiękochłonności;
- dla nowej zabudowy nie powinno się dopuszczać instalacji grzewczych powodujących znaczące zanieczyszczenie środowiska – proponuje się wykorzystanie proekologicznych i odnawialnych źródeł energii dla celów grzewczych, ewentualnie podłączenie od sieci ciepłowniczej;
- dla zabudowy istniejącej zaleca się przejście na proekologiczne źródła ciepła i rezygnację z paliw stałych;
- w zakresie gospodarki ściekowej powinno się wprowadzić zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie;
- nie dopuszcza się odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do wód powierzchniowych, wód gruntowych i gruntu;
- wody opadowe z nawierzchni terenów utwardzonych, zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika;
- dla zabudowy mieszkaniowej i usługowej zaleca się retencjonowanie czystych wód opadowych, rozwiązane indywidualnie lub zespołowo w postaci odprowadzenia wody do stawów retencyjnych, które mogą być umiejscowione np.: w strefie obudowy biologicznej cieków lub na terenie działki budowlanej, wody te mogą być wykorzystane do nawodnień terenów zieleni;
- dla terenów zabudowy należy określić minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej na poziomie co najmniej 20 – 30% powierzchni działki dla terenów mieszkaniowo usługowych powierzchnie biologicznie czynne mogą tworzyć kompleksy zieleni wysokiej i niskiej;
- w miarę możliwości zaleca się podkreślenie stref wejściowych do parków od strony głównych ulic;
- na terenach parkowych i rekreacyjnych zaleca się wykonanie ciągów rowerowych, ciągów pieszych i ścieżek biegowych;
- zaleca się wprowadzenie zieleni izolacyjnej dla terenu cmentarza, od cmentarza obowiązuje strefa ochrony sanitarnej;
- tereny parkingowe towarzyszące zabudowie usługowej i mieszkaniowej oraz cmentarzowi i terenom rekreacyjnym powinny być lokalizowane jako powierzchniowe z dużym udziałem zieleni izolacyjnej;
- zaleca się zachowanie istniejących zadrzewień wzdłuż dróg oraz cieków wodnych, konieczna jest ich pielęgnacja i uzupełnienie.

IV. ANALIZA USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU

1. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

Ustalenia planu znajdują się w czterech działach obejmujących: **ustalenia wstępne** (dział I), **ustalenia ogólne** (dział II), **ustalenia szczegółowe** (dział III) i **przepisy przejściowe i końcowe** (dział IV).

W **dziale I** w ramach **ustaleń wstępnych** określa się przedmiot i zakres plan, który wyznacza tereny zabudowy mieszkaniowej, mieszkaniowej z usługami, usługowej, zieleni, infrastruktury technicznej i komunikacji, a jego celem jest określenie zasad zagospodarowania terenów przy uwzględnieniu zasad kształtowania ładu przestrzennego i zrównoważonego rozwoju miasta. Integralną część opracowania stanowi załącznik graficzny w skali 1:1000. Oznaczenia graficzne przedstawione na rysunku planu są obowiązującymi ustaleniami planu, wynikają z przepisów odrębnych, bądź mają charakter informacyjny. Do obowiązujących ustaleń planu należą oznaczenia granicy planu, linie rozgraniczające tereny, nieprzekraczalne i obowiązujące linie zabudowy, przeznaczenie terenów, obszar położony w strefie ochrony archeologicznej biernej, obiekty zabytkowe, obiekt religijny. Oznaczenia graficzne, które wynikają z przepisów odrębnych to granice Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP nr 411 Końskie), granice Parku Kulturowego Miasta Końskie. Pozostałe oznaczenia mają charakter informacyjny. W dziale I znajdują się także definicje terminów specjalistycznych użytych w uchwale planu.

W **dziale II** w ramach **ustaleń ogólnych** znajdują się ustalenia dotyczące zasad zagospodarowania przestrzennego, inwestowania i kształtowania ładu przestrzennego. Na terenie planu ustala się zasadę dążenia do zachowania istniejących zadrzewień, ze w szczególnym uwzględnieniem tych występujących wzdłuż ciągów komunikacyjnych. W celu zachowania estetyki krajobrazu miejskiego zakazuje się lokalizacji napowietrznych linii telekomunikacyjnych i energetycznych

W zakresie **zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego** ustalenia planu wprowadzają zakaz składowania odpadów w sposób mogący powodować przenikanie zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby. Prowadzona działalność musi w sposób minimalny wpływać na jakość powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimat akustyczny. Dla wszystkich terenów, za wyjątkiem terenów komunikacji i ciągów pieszych ustala się standardy akustyczne jak dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej, zgodnie z przepisami szczególnymi. W zakresie gospodarki odpadami zakazuje się składowania odpadów na terenach. Dopuszcza się ich tymczasowe składowanie do czasu wywozu na składowisko oraz wprowadza się obowiązek prowadzenia segregacji odpadów. Na terenie obowiązuje zakaz lokalizacji usług, które wymagają lub mogą wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko. Jednocześnie na terenie dopuszcza się realizację takich inwestycji, jeśli mają charakter celu publicznego (drogi, infrastruktura techniczna).

W przypadku wystąpienia na obszarze planu zabytków archeologicznych wprowadza się obowiązek przeprowadzenia ratowniczych badań wykopaliskowych. Na terenie planu znajduje się obszar Parku Kulturowego Miasta Końskie w granicach, którego ustala się ochronę konserwatorską. Podobnie w przypadku obiektów zabytkowych ustala się prowadzenie wszelkich prac budowlanych zgodnie z przepisami odrębnymi. Dodatkowo ustala się strefę ochrony archeologicznej biernej, oznaczonej jak na rysunku planu, w ramach której obowiązuje zapewnienie nadzoru archeologicznego w przypadku prowadzenia prac ziemnych oraz uzgadnianie projektów inwestycji pod względem archeologicznym z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Na obszarze planu wyznacza się tereny gdzie dopuszczono realizację inwestycji celu publicznego. Należą do nich tereny o symbolach 1KDZ, 1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD, 1KDP, 2KDP, 1KDPI, 2KDPI, 3KDPI, 4KDPI, 1E.

W zakresie *zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej* dopuszcza się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci elektrycznych realizowanych jako sieci kablowe. Podobnie sieci telekomunikacyjne muszą być realizowane jako kablowe. Nie dopuszcza się lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej i innych urządzeń radiokomunikacyjnych. W zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuszcza się dostawę z sieci ciepłowniczej oraz z kolektorów słonecznych oraz innych alternatywnych źródeł ciepła lub indywidualnych kotłowni o sprawności energetycznej nie mniejszej niż 75%. W zakresie odprowadzania ścieków ustala się odprowadzanie ścieków do miejskiej oczyszczalni ścieków przy użyciu zbiorczej i rozdzielczej sieci kanalizacyjnej. W budynkach, które nie posiadają przyłączenia do sieci kanalizacyjnej dopuszcza się jako rozwiązanie tymczasowe odprowadzanie ścieków do szczelnych szamb. W zakresie odprowadzania wód opadowych ustala się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci kanalizacji deszczowej oraz dopuszcza się odprowadzanie nie zanieczyszczonych wód opadowych do gruntu. Na terenie planu zakazuje się lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków.

W *dziale III* w ramach **ustaleń szczegółowych** ustala się przeznaczenia i zasady gospodarowania na poszczególnych terenach. Na obszarze planu wyznacza się obszary przeznaczone na:

- **teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** o symbolach **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN**, na których dopuszcza się lokalizację zabudowy jednorodzinnej, usług towarzyszących w parterach budynków stanowiących nie więcej niż 30% powierzchni zabudowy. Powierzchnia zabudowy nie może być większa niż 50% powierzchni działki, a udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono, na co najmniej 30% powierzchni działki. W zakresie parametrów zabudowy ustalono wysokość budynków do 10 m przy 3 kondygnacjach, w tym ostatnia kondygnacja jako poddasze użytkowe, z dachami o nachyleniu połaci od 30° do 45°. Minimalną wielkość działki budowlanej ustalono na 150 m², w przypadku zabudowy szeregowej, 250 m² w przypadku zabudowy bliźniaczej i 350 m² dla zabudowy wolnostojącej.
- **teren zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami** o symbolach **1MN/U, 2MN/U**, na których dopuszcza się lokalizację zabudowy jednorodzinnej, zabudowy usługowej. Powierzchnia zabudowy nie może być większa niż 60% powierzchni działki, a udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono, na co najmniej 20% powierzchni działki. W zakresie parametrów zabudowy ustalono wysokość budynków do 10 m przy 3 kondygnacjach, w tym ostatnia kondygnacja jako poddasze użytkowe, z dachami o nachyleniu połaci od 30° do 45°. Minimalną wielkość działki budowlanej ustalono na 350 m².
- **tereny zabudowy usługowej** o symbolach **1U, 2U**, na których dopuszcza się lokalizację zabudowy usługowej. Powierzchnia zabudowy nie może być większa niż 70% powierzchni działki, a udział powierzchni biologicznie czynnej ustalono, na co najmniej 10% powierzchni działki. W zakresie parametrów zabudowy ustalono wysokość budynków do 11 m przy 3 kondygnacjach, w tym ostatnia kondygnacja jako poddasze użytkowe, z dachami o nachyleniu połaci od 30° do 45°. Minimalną wielkość działki budowlanej ustalono na 350 m².
- **teren zieleni** o symbolu **1Z**, na którym ustala się zagospodarowanie zielenią niską i wysoką. Zakazuje się zabudowy, ale dopuszcza się lokalizację obiektów małej architektury, prowadzenia retencji wód pochodzących spoza terenu, z dopuszczeniem separatorów wód roztopowych opadowych.

- **teren drogi zbiorczej** o symbolu **1KDZ**, dla którego ustala się lokalizację publicznej drogi zbiorczej o szerokości w liniach rozgraniczających jak na rysunku planu miejscowego. W ramach linii rozgraniczających dopuszcza się lokalizację jezdni, chodników, ścieżki rowerowej, zieleni przyulicznej i oznakowań służących regulacji i zapewnieniu bezpieczeństwa ruchu drogowego. Na terenie dopuszcza się także realizację infrastruktury technicznej oraz elementów małej architektury, których lokalizacja nie wpłynie na ograniczenie widoczności na drodze. Dodatkowo ustala się obowiązek nasadzenia alei lipowej.
- **tereny dróg dojazdowych** o symbolach **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD**, dla których ustala się lokalizację publicznej drogi dojazdowej o szerokości w liniach rozgraniczających wyznaczonych na rysunku planu. Na terenie dopuszcza się także realizację infrastruktury technicznej, ścieżki rowerowej, zieleni przyulicznej oraz elementów małej architektury, których lokalizacja nie wpłynie na ograniczenie widoczności na drodze.
- **tereny ciągów pieszo-jezdnych** o symbolach **1KDPI, 2KDPI, 3KDPI, 4KDPI**, dla których ustala się szerokość w liniach rozgraniczających wyznaczonych na rysunku planu. Na terenie dopuszcza się także realizację infrastruktury technicznej oraz elementów małej architektury, których lokalizacja nie wpłynie na ograniczenie widoczności na drodze.
- **tereny dróg wewnętrznych** o symbolach **1KDW, 2KDW, 3KDW**, dla których ustala się szerokość w liniach rozgraniczających wyznaczonych na rysunku planu. Na terenie dopuszcza się także realizację infrastruktury technicznej oraz elementów małej architektury, których lokalizacja nie wpłynie na ograniczenie widoczności na drodze.
- **tereny ciągów pieszych** o symbolach **1KDP, 2KDP**, dla których ustala się szerokość w liniach rozgraniczających wyznaczonych na rysunku planu. Na terenie dopuszcza się realizację infrastruktury technicznej oraz elementów małej architektury i zieleni urządzonej. Na terenie ciągów ustala się obowiązek wykonania nawierzchni ciągów pieszych z kostki kamiennej lub beton-bruku.
- **teren infrastruktury technicznej – wewnętrzną stacją transformatorową** o symbolu **1E**.

W *dziale IV* w ramach **przepisów przejściowych i końcowych** powierza się wykonanie uchwały planu Burmistrzowi Miasta i Gminy Końskie.

2. Analiza rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych

W uwarunkowaniach ekofizjograficznych zwraca się uwagę na zachowanie jak najlepszego stanu środowiska przyrodniczego w obrębie terenów zurbanizowanych. Dotyczy to głównie pielęgnacji i rozwoju zieleni publicznej oraz poprawy estetyki architektury. Należy także wprowadzić działania organizacyjne mające na celu wyprowadzenie ruchu tranzytowego z centrum miasta. Ograniczanie szkodliwego wpływu na środowisko powinno odbywać się poprzez stosowanie do celów grzewczych proekologicznych źródeł energii o niskiej emisji. W zakresie gospodarki wodno – ściekowej z uwagi na jakość wód podziemnych zaleca się zorganizowany sposób odprowadzania ścieków i pełnoprofilowe ich oczyszczanie. Nieoczyszczone ścieki nie mogą być odprowadzane do wód gruntowych i gruntu. Podobnie wody opadowe z nawierzchni terenów komunikacyjnych i utwardzonych, które mogą być zanieczyszczone substancjami ropopochodnymi lub zawiesinami, powinny być podczyszczone na terenie inwestora, przed odprowadzeniem ich do odbiornika. W przypadku czystych wód opadowych zaleca się ich retencjonowanie i wykorzystywanie do nawodnień terenów zieleni publicznej lub towarzyszącej zabudowie. W przypadku nowo projektowanych ulic należy przewidzieć możliwość tworzenia ich w układzie alejowym z wyznaczonymi terenami zieleni niskiej i wysokiej. Z

uwagi na lokalizację tras komunikacyjnych o znaczącym natężeniu ruchu istnieją tereny o ponadnormatywnym hałasie. W celu ograniczenia jej uciążliwości powinno wyznaczyć się w ustaleniach planu obowiązujące standardy akustyczne dla zabudowy zgodnie z przepisami szczególnymi oraz stosować wszelkie rozwiązania planistyczne w celu ograniczenia liczby mieszkańców narażonych na hałas (wyprowadzenie ruchu z terenów zamieszkania, odsunięcie linii zabudowy, umieszczanie usług nie zagrożonych hałasem wzdłuż głównych tras, stosowanie materiałów o podwyższonej dźwiękochłonności i szyb dźwiękoszczelnych, odpowiednie projektowanie nowych obiektów mieszkaniowych i usługowych, stosowanie zieleni izolacyjnej, a tam gdzie to niezbędnie konieczne ekranów akustycznych). W celu zachowania jak najlepszych warunków funkcjonowania środowiska przyrodniczego powinno się także dla poszczególnych terenów zainwestowania wyznaczyć powierzchnie biologicznie czynne, zapewniające prawidłowe funkcjonowanie zieleni miejskiej (zieleni publiczna, przydomowa, osiedlowa, na terenach komunikacyjnych).

W ustaleniach planu zapisy dotyczące ochrony środowiska przyrodniczego znajdują się zarówno w rozdziale ogólnym jak i w zapisach dotyczących poszczególnych terenów. W rozdziale ogólnym znalazły się ustalenia dotyczące zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego, które zakazują składowania odpadów w sposób mogący powodować przenikanie zanieczyszczeń do wód podziemnych i gleby, minimalizują wpływ prowadzonej działalności na jakość powietrza atmosferycznego, gleb, wód gruntowych oraz klimat akustyczny oraz zakazują lokalizacji inwestycji szczególnie uciążliwych wymagających lub mogących wymagać sporządzenia raportu oddziaływania na środowisko, z wyjątkiem dróg publicznych. Gospodarka odpadami ma być realizowana zgodnie z przepisami szczególnymi i gminnymi. Dla poszczególnych typów zagospodarowania wyznacza się standardy akustyczne zgodnie z przepisami szczególnymi.

Ustalenie odnoszące się pośrednio do stanu środowiska przyrodniczego znajdują się także w rozdziale dotyczącym infrastruktury technicznej. W zakresie gospodarki wodno – ściekowej nakazuje się odprowadzanie ścieków bytowych do kanalizacji sanitarnej zbiorczej i rozdzielczej. Docelowo planuje się skanalizowanie terenu, a tymczasowo dopuszcza się odprowadzenie ścieków do indywidualnych urządzeń do gromadzenia ścieków (zbiorniki bezodpływowe). W zakresie odprowadzania wód opadowych ustala się budowę, przebudowę i rozbudowę sieci kanalizacji deszczowej oraz dopuszcza się odprowadzanie nie zanieczyszczonych wód opadowych do gruntu. Na terenie planu zakazuje się lokalizacji przydomowych oczyszczalni ścieków. W zakresie zaopatrzenia w ciepło dopuszcza się dostawę z sieci ciepłowniczej oraz z kolektorów słonecznych oraz innych alternatywnych źródeł ciepła lub indywidualnych kotłowni o sprawności energetycznej nie mniejszej niż 75%. Rozbudowa sieci infrastruktury technicznej w tym sieci energetycznej jako podziemnej oraz sieci gazowej nie będzie stanowić zagrożenia dla środowiska i powinna być prowadzona zgodnie z przepisami szczegółowymi z zachowaniem wszelkich wymogów przewidzianych w przepisach dotyczących ochrony środowiska.

W zapisach ogólnych znalazł się także nakaz dążenia do zachowania istniejących zadrzewień, ze w szczególnym uwzględnieniu tych występujących wzdłuż ciągów komunikacyjnych lub cieków wodnych. Obszar objęty planem znajduje się w granicach Parku Kulturowego Miasta Końskie, dlatego nakazuje się również szczególną dbałość o zabytkowe tereny zieleni, układ przestrzenny oraz obiekty architektoniczne.

W ustaleniach szczegółowych dla terenów zainwestowania znalazły się zapisy dotyczące powierzchni biologicznie czynnej, kształtu dachów oraz zabudowy, a także sposobu zagospodarowania pasów drogowych. Minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej dla zabudowy mieszkaniowo – usługowej ustalono na poziomie 10 – 30% powierzchni działki. Budynki mają mieć jednolitą kolorystykę, rodzaj materiałów użytych do pokrycia dachów oraz

zbliżone spadki połaci dachowych. W pasach drogowych dopuszczono zieleń wysoka oraz tereny ścieżek rowerowych i chodniki.

Obszar objęty planem jest już w większości zagospodarowany, a planowane zagospodarowanie nie będzie szczególnie uciążliwe dla środowiska przyrodniczego. Nie przewiduje się wprowadzenie nowych funkcji uciążliwych. Nadal pozostanie uciążliwość drogi zbiorczej.

Ustalenia planu w sposób prawidłowy ograniczają uciążliwości terenów na obszarze planu. Stwarzają warunki do poprawy jakości środowiska przyrodniczego oraz jakości przestrzeni miejskiej. Nakaz stosowania proekologicznych i odnawialnych źródeł energii ograniczy emisję. Pełna kanalizacja terenu powinna być zrealizowana jak najszybciej tak, aby ograniczyć ilość obiektów pozostających z własnymi zbiornikami bezodpływowymi.

Ustalenia planu nie wyeliminują wszystkich uciążliwości szczególnie w odniesieniu do emisji komunikacyjnych oraz hałasu. Zapisy planu wykazują jednak dbałość o estetykę przestrzeni publicznych i komunikacyjnych.

V. METODY ANALIZY REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTU PLANU

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ładu przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1) W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,
- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji mpzp i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad. 2) W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń mpzp powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji mpzp, wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

VI. PROGNOZA ZMIAN ŚRODOWISKA W WYNIKU REALIZACJI USTALEŃ MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

1. Przyjęte założenia

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy jako podstawowe przyjęto założenie, że autorzy projektu MPZP uwzględnili wszystkie aspekty ochrony środowiska. Zapisy ustaleń projektu planu przygotowane zostały tak, by w możliwie maksymalnym stopniu ograniczyć negatywne

oddziaływanie przyszłych aktywności na stan środowiska naturalnego i zdrowie mieszkańców. Szczegółowe lokalizacje nowych inwestycji muszą być ustalane z uwzględnieniem przepisów szczególnych, dotyczących m.in. ochrony środowiska, co stanowi dodatkowe zabezpieczenie przed potencjalną degradacją środowiska.

W celu otrzymania metodologicznej przejrzystości prognozy oddziaływania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze dokonano klasyfikacji poszczególnych terenów pod kątem potencjalnych zagrożeń stanu środowiska, mogących wystąpić w wyniku realizacji planu. Określono również przewidywany zasięg oddziaływania, jego rodzaj oraz trwałość i odwracalność. Ponadto scharakteryzowano wpływ ustaleń MPZP oraz rodzaj oddziaływania na tereny przyległe do obszaru opracowania.

Wydzielono trzy grupy, w ramach powyższej klasyfikacji, które przedstawiono na załączonej mapie w skali 1:2000 oraz opisano w niniejszym tekście.

A Teren zieleni **1Z**.

B Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej **1MN, 2MN, 3MN, 4MN, 5MN, 6MN, 7MN, 8MN, 9MN, 10MN, 11MN, 12MN, 13MN**, tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej z usługami **1MN/U, 2MN/U**, tereny zabudowy usługowej **1U, 2U**, tereny dróg dojazdowych **1KDD, 2KDD, 3KDD, 4KDD, 5KDD**, tereny dróg wewnętrznych **1KDW, 2KDW, 3KDW**, tereny ciągów pieszych o symbolach **1KDP, 2KDP**, tereny ciągów pieszo-jezdnych **1KDPJ, 2KDPJ, 3KDPJ, 4KDPJ**, teren infrastruktury technicznej – wewnątrzowa stacja transformatorowa **1E**.

C Teren drogi zbiorczej **1KDZ**.

2. Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze

Przyjęte i przedstawione powyżej założenia niniejszej prognozy opracowano w odniesieniu do wydzielonych grup, oznaczonych na mapie „Prognozy ...” literami A, B i C. Przewiduje się następujące oddziaływanie ustaleń MPZP na środowisko przyrodnicze, krajobraz i zdrowie mieszkańców:

A Teren istniejącej zieleni będzie stanowić o atrakcyjności krajobrazowej i przyrodniczej tej części miasta. Teren będzie miejscem rekreacji dla mieszkańców oraz przede wszystkim będzie zachowywać bioróżnorodność na obszarze miejskim. Wykorzystanie zieleni wysokiej i niskiej oraz elementów małej architektury powinno podnieść walory krajobrazowe i estetykę tej części miasta. Pozostawienie terenów zieleni będzie miało korzystny wpływ na stosunki wodne, retencje, zachowanie gleb i mikroklimat. Tereny zieleni urządzonej będą tworzyć ciąg ekologiczny w południowej części miasta. Wykreowanie ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych powinno wpłynąć na podniesienie standardu zabudowy i jakości życia.

Oddziaływanie realizacji planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako nieznaczne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu prze-

strzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości oddziaływania – jako częściowo odwracalne.

B Teren istniejącej i planowanej zabudowy jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, usługowej, infrastruktury technicznej oraz tereny komunikacji (dróg dojazdowych, dróg wewnętrznych, ciągów pieszych, ciągów pieszo-jezdnym) mają i będą miały zauważalny wpływ na stan środowiska przyrodniczego i krajobraz. Obszar objęty planem to tereny zabudowy jednorodzinnej, które są źródłem emisji niskich oraz ścieków i wód opadowych z terenów utwardzonych, dla których zagrożenie stanowi przebieg drogi zbiorczej. Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, na co najmniej 10 - 30% powierzchni działki w odniesieniu do funkcji usługowych i mieszkaniowo – usługowych. Pozwoli to zachować wystarczające warunki dla egzystencji zieleni w przestrzeni miejskiej. Zieleń urządzona wzdłuż ciągów komunikacyjnych będzie podnosić estetykę miasta i jego walory krajobrazowe. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Dotyczy to stosowania proekologicznych oraz odnawialnych źródeł ciepła w gospodarstwach domowych, zaopatrzenia terenu w niezbędne media, w tym w sieć kanalizacyjną i deszczową, prowadzenia prawidłowej gospodarki odpadami i segregacji śmieci, zakazu odprowadzania zanieczyszczeń do gruntu. Mimo to w okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. W obiektach, w których brak podłączenia do sieci kanalizacyjnej dopuszcza się zbiorniki wybieralne, których nieprawidłowa eksploatacja może prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i rozprzestrzeniania się odorów. Wyeliminowanie niekontrolowanego przedostawania się nieczystości do gruntu jest szczególnie istotne z uwagi na jakość wód podziemnych. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami szczególnymi. Zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych (wyprowadzenie ruchu z centrum miasta) i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyższonej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów. Ustalenia dotyczące układu zabudowy, architektury, estetyki zabudowy, wysokości i ilości kondygnacji pozwalają stwierdzić, że walory krajobrazowe przestrzeni miejskiej zostaną zachowane i nie będzie się wprowadzać elementów dysharmonijnych i zaburzających strukturę przestrzenną.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako bez znaczenia lub korzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zauważalne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednie i pośrednie, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako średnio-terminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako miejscowe, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne i częściowo odwracalne.

C Teren istniejącej drogi zbiorczej będzie głównym źródłem uciążliwości dla środowiska przyrodniczego (hałas komunikacyjny, emisje do atmosfery, zanieczyszczone wody opadowe do odprowadzenia). Intensywność ruchu na trasach komunikacyjnych w obrębie planu będzie zależeć od organizacji komunikacji w mieście. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego mogą wpływać na obniżenie jakości warunków zamieszkiwania na terenach mieszkaniowo – usługowych i komfortu wypoczynku na terenach re-

kreacyjnych (hałas, emisje, rozczłonkowanie terenów zieleni). Na obszarze objętym planem nie prowadzono pomiarów akustycznych jednak można podejrzewać, że obecność drogi zbiorczej o charakterze tranzytowym powoduje hałas komunikacyjny, który może być uciążliwy dla środowiska. Z punktu widzenia planowania przestrzennego w ustaleniach planu nie znalazły się żadne bezpośrednie odniesienia do ograniczenia hałasu. Dotyczy to zarówno sytuowania czynnych form ochrony przed hałasem, w postaci ekranów akustycznych, ale także rozwiązań technicznych (materiały budowlane, izolacyjne okna) czy przestrzennych (wprowadzenie zieleni izolacyjnej, odsuniecie linii zabudowy, wprowadzanie usług w rejonach o najwyższej uciążliwości akustycznej). Niemniej jednak działania wymienione powyżej zostaną prawdopodobnie podjęte zgodnie z innymi przepisami odrębnymi. Gospodarowanie wodami opadowymi i ściekami powstającymi na terenach komunikacji będzie regulowane z wykorzystaniem systemów kanalizacji deszczowej i sanitarnej. Tereny komunikacji są i pozostaną źródłem emisji do atmosfery oraz będą wpływały na powstawanie zjawiska miejskiej wyspy ciepła, z uwagi na znaczny stopień utwardzenia powierzchni terenu. Wskazaniem działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperaturowych na obszarach komunikacyjnych jest wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów drzew, ciągów żywopłotów, skwerów, trawników. W ustaleniach planu znajdują się konkretne zapisy dotyczące tych kwestii. Wprowadzenie zieleni przyulicznej złagodzi negatywny wpływ komunikacji na tereny mieszkaniowo – usługowe. Ustalenia planu stwarzają możliwości do zrównoważonego kształtowania tych obszarów, choć bezpośrednio nie ograniczają ich uciążliwości to sugerują pewne rozwiązania przestrzenne (zieleń przyuliczna). Zastosowanie przepisów odrębnych oraz dbałość o estetykę miasta powinny być skutecznymi narzędziami do wyegzekwowania poprawy warunków funkcjonowania układu komunikacyjnego.

Oddziaływanie planu na środowisko i krajobraz można ocenić w następujący sposób: pod względem charakteru – jako niekorzystne, pod względem intensywności przekształceń – jako zupełne, pod względem bezpośredniości oddziaływania – jako bezpośrednio i pośrednio, pod względem okresu trwania oddziaływania – jako długoterminowe, pod względem częstotliwości oddziaływania – jako stałe i okresowe, pod względem zasięgu przestrzennego – jako lokalne, pod względem trwałości oddziaływania – jako nieodwracalne.

3. Oddziaływanie MPZP poza obszarem opracowania

Realizacja ustaleń planu będzie miała pewien wpływ na zmiany środowiska poza obszarem MPZP. Istniejąca i planowana zabudowa wraz z układem komunikacyjnym powoduje uciążliwości bytowe proporcjonalne do liczby mieszkańców (zanieczyszczenia powietrza, ścieki i odpady komunalne, wody opadowe z terenów utwardzonych, zużycie wody, energii elektrycznej, ciepła i gazu) i natężenia ruchu na głównych drogach. Uciążliwości z tym związane zaznaczają się w miejscach obioru ścieków komunalnych oraz rejonach „produkcji” mediów i utylizacji odpadów. Ustalenia planu nie wprowadzają znaczących ilości nowych terenów pod inwestycje. Ruch samochodowy (osobowy i ciężarowy) powoduje emisję zanieczyszczeń do atmosfery, substancji ropopochodnych do gruntu, a także hałasu. Głównie jednak będzie to ruch dojazdowy do terenów mieszkaniowych. Uciążliwości od drogi zbiorczej powinny ograniczać się do wąskiego pasa wzdłuż niej.

Ustalenia planu zakazują przedsięwzięć mogących negatywnie oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem głównych dróg, jednak ich oddziaływanie na otoczenie nie powinno wykraczać poza dopuszczalne przepisami odrębnymi wartości. Realizacja ustaleń planu może

przyczynić się do poprawy stanu środowiska przyrodniczego, szczególnie w odniesieniu do jakości klimatu akustycznego, ale także stanu atmosfery, wód podziemnych oraz gleb.

4. Środowiskowe skutki zaniechania realizacji ustaleń planu

W przypadku odstąpienia od realizacji niniejszego projektu MPZP można spodziewać się sukcesywnego przejmowania terenów niezabudowanych pod zabudowę mieszkaniową i usługową, która będzie realizowana bez regulacji zawartych w planie, jedynie w oparciu o decyzję administracyjną. Może to wprowadzić chaos w zagospodarowaniu przestrzennym i wprowadzania uciążliwości dla mieszkańców. Jeśli proces zabudowy nie będzie postępował, zachowa się dotychczasowy sposób użytkowania terenu, czyli zabudowa mieszkaniowa i tereny upraw rolnych lub nieużytków. Regulacje zawarte w planie miejscowym pozwalają w sposób kontrolowany rozwijać tereny mieszkaniowe, ograniczając wprowadzanie nowych uciążliwości i zanieczyszczeń.

Ponieważ obszar objęty planem w *Studium* przeznaczony jest pod zabudowę mieszkaniową brak realizacji obecnego projektu planu skutkować będzie w przyszłości opracowaniem nowego planu i wydłużeniem procesu urbanizacji.

5. Oddziaływanie transgraniczne i na obszary Natura 2000

Zgodnie z przepisami zawartymi w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.08.199.1227), z rozdziału 3, działu VI dotyczącego postępowanie w sprawie transgranicznego oddziaływania pochodzącego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku projektów polityk, strategii, planów i programów opracowywany dokument nie będzie miał oddziaływania transgranicznego.

W pobliżu miasta Końskie nie ma istniejących obszarów Natura 2000. Wśród proponowanych obszarów Natura 2000 znajdują się dwa: Dolina Czarne i Ostoja Pomorzany, które znajdują się, co najmniej 5-7 km od granic miasta. Istniejące i planowane zagospodarowanie nie będzie miało wpływu na warunki siedliskowe wymienionych obszarów Natura 2000. Ustalenia planu w sposób prawidłowy regulują elementy wyposażenia w infrastrukturę techniczną terenów zurbanizowanych, co powinno poprawić jakość środowiska oraz zachowują znaczne powierzchnie biologicznie czynne.

VII. STRESZCZENIE

Planowane zagospodarowanie przewiduje utrzymanie istniejącej i rozwój zabudowy mieszkaniowej i usługowej. Realizacja wszystkich ustaleń planu może przyczynić się do poprawy jakości przestrzeni miejskiej i stanu środowiska przyrodniczego.

Ustalenia planu ograniczają uciążliwości planowanego zagospodarowania (nasycenie terenów zielenią, odprowadzanie ścieków i wód do kanalizacji, stosowanie proekologicznych paliw do ogrzewania). Nie eliminują jednak całkowicie uciążliwości związanych z hałasem, emisją spalin, przesuszeniem gruntu oraz procesem przekształcenia lokalnych warunków klimatu i obecnością zasięgu miejskiej wyspy ciepła.

Zgodnie z metodyką prognozy na obszarze objętym planem wyznaczono grupy terenów o zauważalnym wpływie na środowisko przyrodnicze.

W pierwszej grupie znalazł się teren zieleni. Będzie on stanowił o atrakcyjności krajobrazowej i przyrodniczej tej części miasta. Teren ten będzie miejscem rekreacji dla mieszkańców oraz przede wszystkim będzie zachowywać bioróżnorodność na obszarze miejskim. Wykorzystanie zieleni wysokiej i niskiej oraz elementów małej architektury powinno podnieść

walory krajobrazowe i estetykę tej części miasta. Pozostawienie terenów zieleni będzie miało korzystny wpływ na stosunki wodne, retencje, zachowanie gleb i mikroklimat. Tereny zieleni urządzonej będą tworzyć ciąg ekologiczny w południowej części miasta. Wykreowanie ogólnodostępnych terenów rekreacyjnych powinno wpłynąć na podniesienie standardu zabudowy i jakości życia.

W drugiej grupie znalazły się tereny istniejącej i planowanej zabudowy jednorodzinnej, jednorodzinnej z usługami, usługowej, infrastruktury technicznej oraz tereny komunikacji (dróg dojazdowych, dróg wewnętrznych, ciągów pieszych, ciągów pieszo-jezdných). Obszar objęty planem to tereny zabudowy jednorodzinnej, które są źródłem emisji niskich oraz ścieków i wód opadowych z terenów utwardzonych, dla których zagrożenie stanowi przebieg drogi zbiorczej. Ustalenia planu przewidują zachowanie powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, na co najmniej 10 - 30% powierzchni działki w odniesieniu do funkcji usługowych i mieszkaniowo – usługowych. Pozwoli to zachować wystarczające warunki dla egzystencji zieleni w przestrzeni miejskiej. Ustalenia planu wykorzystują dostępne zapisy dotyczące ograniczenia i wyeliminowania uciążliwości istniejącego i planowanego zagospodarowania. Mimo to w okresie grzewczym może dochodzić do kumulacji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych pochodzący z indywidualnych palenisk domowych oraz z terenów komunikacji. W obiektach, w których brak podłączenia do sieci kanalizacyjnej dopuszcza się zbiorniki wybieralne, których nieprawidłowa eksploatacja może prowadzić do zanieczyszczenia wód podziemnych i rozprzestrzeniania się odorów. Wyeliminowanie niekontrolowanego przedostawania się nieczystości do gruntu jest szczególnie istotne z uwagi na jakość wód podziemnych. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się bierne zapisy o dopuszczalnych poziomach dźwięku, zgodnie z przepisami szczególnymi. Zaleca się wykorzystanie wszelkich dostępnych rozwiązań organizacyjnych (wyprowadzenie ruchu z centrum miasta) i technicznych (dźwiękoszczelne okna, układ pomieszczeń, materiały o podwyższonej dźwiękoszczelności) w celu dotrzymania tych standardów.

W trzeciej grupie znalazły się tereny istniejącej drogi zbiorczej. Uciążliwości pochodzenia komunikacyjnego mogą wpływać na obniżenie jakości warunków zamieszkiwania na terenach mieszkaniowo – usługowych i komfortu wypoczynku na terenach rekreacyjnych (hałas, emisje, rozczłonkowanie terenów zieleni). Na obszarze objętym planem nie prowadzono pomiarów akustycznych jednak można podejrzewać, że obecność drogi zbiorczej o charakterze tranzytowym powoduje hałas komunikacyjny, który może być uciążliwy dla środowiska. Z punktu widzenia planowania przestrzennego w ustaleniach planu nie znalazły się żadne bezpośrednie odniesienia do ograniczenia hałasu. Dotyczy to zarówno sytuowania czynnych form ochrony przed hałasem, w postaci ekranów akustycznych, ale także rozwiązań technicznych (materiały budowlane, izolacyjne okna) czy przestrzennych (wprowadzenie zieleni izolacyjnej, odsuniecie linii zabudowy, wprowadzanie usług w rejonach o najwyższej uciążliwości akustycznej). Niemniej jednak działania wymienione powyżej zostaną prawdopodobnie podjęte zgodnie z innymi przepisami odrębnymi. Tereny komunikacji są i pozostaną źródłem emisji do atmosfery oraz będą wpływały na powstawanie zjawiska miejskiej wyspy ciepła, z uwagi na znaczny stopień utwardzenia powierzchni terenu. Wskazaniem działaniem w celu ograniczenia emisji zanieczyszczeń oraz lepszych parametrów wilgotnościowych i temperaturowych na obszarach komunikacyjnych jest wprowadzanie zieleni w postaci szpalerów drzew, ciągów żywopłotów, skwerów, trawników. Wprowadzenie zieleni przyulicznej złagodzi negatywny wpływ komunikacji na tereny mieszkaniowo – usługowe. Ustalenia planu stwarzają możliwości do zrównoważonego kształtowania tych obszarów, choć bezpośrednio nie ograniczają ich uciążliwości to sugerują pewne rozwiązania przestrzenne (zielen przyuliczna).

Projekt planu, przy wsparciu przepisów szczególnych, będzie ograniczać uciążliwości terenów mieszkaniowo - usługowych. Niemożliwe jest jednak wyeliminowanie wszystkich

uciążliwości planowanego zagospodarowania. Dotyczy to zwłaszcza emisji zanieczyszczeń do atmosfery oraz hałasu komunikacyjnego.

Ustalenia planu wprowadzają ograniczenia w lokalizacji obiektów szczególnie uciążliwych oraz w sposób poprawny ograniczają zanieczyszczenia środowiska gruntowo – wodnego i atmosfery. Planowane zagospodarowanie nie powinno w sposób znaczący oddziaływać na środowisko przy zastosowaniu zapisanych w ustaleniach planu obostrzeń dotyczących ochrony środowiska.